

ת"פ 39933/05/21 - מדינת ישראל נגד סאוסן קסיס, שורוק קסיס

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 ינואר 2023

ת"פ 39933-05-21 מדינת ישראל נ' קסיס ואח'

#1 <

לפני כבוד השופט ארז פורת

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. סאוסן קסיס

2. שורוק קסיס

גזר דין

פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת כל פרט מזהה של נפגעי העבירה.

1. נגד הנאשמות 1 ו-2, אם ובתה, הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להן עבירות של תקיפה והתעללות בקטנים, אותן נטען כי ביצעו בתקופה שבין חודש נובמבר 2020 לחודש מאי 2021, במהלך עבודתן כמנהלות ומטפלות במעון יום לפעוטות המכונה "סיג'אר ולאקן" בפסוטה, וממוקם בביתה של נאשמת 1. במעון טופלו, בעת הרלבנטית, עשרה פעוטות בגילאים שבין מספר חודשים ועד שלוש שנים. במהלך שהיית הפעוטות במעון, היו הנאשמות אחראיות לצרכי מחייתם, בריאותם, חינוכם ושלומם.

2. הנאשמות הודו בעובדות כתב האישום המתוקן מיום 16.11.2021, אך חלקו על המשמעות המשפטית שיש לתת לעובדות ועל סעיפי העבירה שיוחסו להן. משכך ביום 21.03.2022 נתן בית משפט זה הכרעת דין מפורטת בנוגע לכל פרטי האישום שיוחסו לנאשמות בכתב האישום המתוקן.

3. נקבע כי הנאשמות עברו עבירות שכללו הנפת פעוטות באוויר והטחתם, מכות לגופם ולראשם של הפעוטות - לעתים באגרופים ובעיטות ואף באמצעות צעצוע, טלטולים, משיכות בשיער, כמו גם הושבת הפעוטות בכוח, כדי שלא יקומו עוד ממקומם.

מלבד האירועים הקונקרטיים של תקיפה והתעללות כפי שנקבע בהכרעת הדין, נמצא כי הנאשמות ביצעו מעשה אלימות נפשית בפעוטות שהיו תחת אחריותן וזאת נוכח האווירה הכוללת ששררה במעון באופן תמידי, שיטות הטיפול האגרסיביות והאירועים הפיזיים להם נחשפו הפעוטות. פעמים רבות הגיבו הנאשמות בתגובה פיזית כוחנית בגין מעשים טבעיים שעושים פעוטות, שיטת טיפול כזאת פסולה מיסודה ובצידה פוטנציאל לגרימת נזק נפשי קשה ומתמשך לפעוטות שהיו חשופים לה ימים רבים (ר' פסקה 26 בהכרעת הדין).

4. כמפורט בהכרעת הדין, הנאשמות הורשעו במרבית האישומים שיוחסו כדלקמן:

א. **שתי הנאשמות הורשעו בצוותא בביצוע שבע (7) עבירות התעללות בקטין או בחסר ישע בידי אחראי לפי סעיף 368** סיפא בצירוף סעיף 29 בחוק העונשין, התשל"ז-1977; **עבירה אחת (1) של תקיפת קטין בידי אחראי, בצוותא, לפי סעיף 368ב(א) סיפא בצירוף סעיף 29 בחוק העונשין.**

ב. **הנאשמת 1, סאוסן קסיס, הורשעה גם בשבע (7) עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי 368ב(א) סיפא בחוק העונשין; ובשתי (2) עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב) בחוק העונשין.**

ג. **הנאשמת 2, שורוק קסיס, הורשעה גם בשלוש (3) עבירות התעללות בקטין או בחסר ישע בידי אחראי לפי סעיף 368 סיפא בחוק העונשין, ובשלוש עשרה (13) עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי 368ב(א) סיפא בחוק העונשין.**

ראיות לעונש

5. שירות המבחן ערך תסקירי נפגע עבירה בענינים של שבעה פעוטות. עורכות התסקירים ציינו כי לפגיעות כפי שחוו הפעוטות במקרה זה בגיל מוקדם, חלקם בחודשים הראשונים של חייהם, עלולות להיות השלכות על מבנה האישיות שיכול ויפרצו דרך תסמינים שונים, גופניים ורגשיים, גם בעוד שנים. עוד ציינו כי חשיפת פגיעה בבן משפחה יוצרת תגובת שרשרת בה כל אחד מבני המשפחה עלול להיפגע.

א. ל.ש. - הקטינה שהתה במעון כשנה וחצי. מאובחנת כסובלת מאיחור התפתחותי רב תחומי עם לקות שפתית תקשורתית. לא ידועה הסיבה שגרמה לעיכוב ההתפתחותי בשפה, אך קיים בסיס לסברה שיש קשר בין פגיעות דומות לאלה שחוותה הקטינה מהנאשמות. הוריה של ל.ש. סיפרו כי בתקופת שהיית הקטינה במעון התחילה להיות חסרת שקט, התגלו קשיים בשינה והתפרצויות זעם. הקטינה התחילה טיפול פסיכולוגי, שהפסיכולוגית צופה שיהיה ממושך.

ב. י.א. - הוריו של י.א. סיפרו כי שלחו את בנם למעון אחרי שאחיו הגדול טופל במעון של הנאשמות כפעוט. בחודשים בהם שהה במעון, התחילו להבחין ברגסיה בהתפתחותו, קושי להירדם והתפרצויות זעם. הקטין הועבר למעון אחר, בו התנהג באלימות כלפי הילדים האחרים והפגין קשיי השתלבות. הקטין נמצא בהליך טיפול פסיכולוגי. ההורים תיארו כי אחרי תקופה חל שיפור במצבו, והדגישו את רגשות האשם שמלווים אותם לצד תחושת חוסר ביטחון וחרדה מהאפשרות שיפגשו את הנאשמות.

ג. א.מ. - הוריו של א.מ. מתארים כי בעת שהותו במעון הפגין הפעוט קשיים בשינה וירידה במשקל. עורכת התסקיר התרשמה שהורי הפעוט מרגישים אשמה ובושה על כך שלכאורה "נרדמו בשמירה" כשהפקידו את בנם בידי הנאשמות, שפגעו בו, בזמן שהם היו בעבודה. ההורים תיארו שהם סבלו מהפרעות שינה קשות בחודשים הראשונים לאחר חשיפת הפרשה, ונאלצו

להעדר מעבודתם לעיתים תכופות. כיום הפעוט מפגין פחד מזרים, רגישות יתר בדפוסי אכילה והפרעות שינה, אולם לא סובל מעיכוב התפתחותי משמעותי. שירות המבחן מעריך כי ניתן יהיה להבחין בהשלכות ההתפתחותיות והנפשיות הרגרסיביות של מעשי ההתעללות, רק בעוד מספר שנים. צוין כי הפעוט עבר חוויה טראומטית שמספיעה על כל המשפחה, עיקר תשומת הלב מופנית לפעוט, גם על חשבון אחיו, ושמחת החיים בבית התפוגגה.

ד. ו.ע. - אמה של ו.ע. סיפרה כי שניים מאחיה הגדולים של הפעוטה היו גם הם במעון של הנאשמות, ו"כולם אמרו" שזה מעון טוב אז שלחו גם את ו.ע. למעון. הפעוטה הוכנסה למעון בגיל שלושה חודשים, לאחר שילובה במעון, אמה מתארת שינויים בהרגלי השינה - התחילה להתעורר בבכי באמצע הלילה, וגילתה סימנים של אי שקט. לאחר חשיפת הפגיעה, בדיקות רפואיות שביצעו לפעוטה יצאו תקינות והפעוטה שולבה במעון אחר. עורכת התסקיר ציינה כי תסמינים של הפגיעה בגיל הרך עלולים להופיע בהמשך החיים. שירות המבחן הפנה לכך שחשיפת הפגיעה יוצרת תגובת שרשרת בעקבותיה כל אחד מבני המשפחה עלול להיפגע באופן קשה. אמה תיארה שהיא חווה תחושת אשמה, אובדן אמון באנשים ועליה בחרדה. כמו כן ניכרות השפעות גם אצל אחיה הגדולים של הפעוטה.

ה. א.ש. - בעקבות קבלת המלצות על המעון של הנאשמות הוכנס אליו הפעוט, בגיל שנה. לאחר כניסתו, הבחינו ההורים כי חלה נסיגה בדיבור, נראתה ירידה במשקל, הפרעות שינה ואגרסיביות. ההורים סיפרו שהיו מודאגים ולקחו את הפעוט לרופאת הילדים, ששללה ממצאים רפואיים. בחודש אפריל (2021), לקראת חשיפת הפרשה) שמו לב לסימנים כחולים ברגליו של הפעוט ודימום מהאף. ההורים דיווחו שהפעוט נמצא בבדיקות ומעקב רפואי מאז חשיפת הפרשה. ההורים הביעו רגשות אשמה, אובדן אמון באנשים ועליה בחרדה. תיארו את ההשלכות שחווים בעצמם ויתר בני המשפחה מאז החשיפה. דיווחו על פגיעה כלכלית בעקבות ההוצאות על טיפולים רגשיים ורופאים פרטיים אליהם פנו בעקבות המקרה, וכן בשל כך שאמו של א.ש. הפחיתה את שעות עבודתה כדי לטפל בבנה לאחר המקרה.

ו. פ.ע. - הוריה החליטו להכניס את הפעוטה למעון לאחר ששמעו המלצות ונוכח היכרות מוקדמת עם הנאשמת 1. הפעוטה היתה רשומה לגן מחודש ספטמבר 2020 (בתסקיר כתוב 2021 אבל זאת טעות - א.פ.), אך בזמן מגפת הקורונה כמעט ולא נכחה במעון עד חודש פברואר 2021, אז התחילה לפקוד את המעון באופן רציף. אף כאן סיפרו ההורים על שינויים בהתנהגות הפעוטה שהתבטאו בקשיי בשינה, התקפי זעם, זריקת חפצים ושינויים בהרגלי אכילה. עקב התחושה שמהו "לא טוב" קורה במעון, הוציאו את בתם מהמעון כשבוע לפני חשיפת הפרשה. הפעוטה השתלבה במעון אחר והחלה לחזור לעצמה, אולם עדיין מפגינה התנהגות אגרסיבית ואלימה כלפי סביבתה ופחד מזרים, אובחנה עם קושי בוויסות תחושתיות והתנהגות. בעקבות חשיפת הפרשה ההורים דיווחו על פגיעה כלכלית - הוצאות על טיפולים, דחיית פתיחת עסק שתוכננה וקיצור יום העבודה כדי לטפל בפעוטה.

ז. ש.ג. - אמו של הקטין קיבלה המלצות על מעון הנאשמות. התרשמה שהמעון מפוקח, וחוות הדעת עליו טובות. הפעוט היה רשום במעון מספטמבר 2020, אולם החל לפקוד את המעון באופן רציף רק בפברואר 2021 בשל ההגבלות בתקופת הקורונה. אמו סיפרה כי בתקופה זו

הרבתי לפקוד את רופאת הילדים בשל סימפטומים גופניים ושינויים דרסטיים בהתנהגותו של הפעוט - חוסר שקט, הפך אגרסיבי ואלים, הפרעות שינה ופחד מזרים. לבסוף כאשר שמה לב שבנה חזר מהמעון עם אודם לא מוסבר בעינו ואישון מרצד, הקליטה את הנעשה בגן והיא זו שחשפה את מעשי הנאשמות. אחרי לחצים שהופעלו עליה, הגישה תלונה במשטרה. השלכות המקרה ניכרות בש.ג. והוא נמצא בבירורים רפואיים ואף עבר בדיקות סיטי ו M.R.I וכל הנראה יידרש להמשך בירור והתערבויות רפואיות, לרבות פגיעה בעין, בשמיעה, בשלד ועוד. טרם ידועה ההשפעה הכוללת שתהיה על המשך התפתחותו. ש.ג. אובחן כסובל מתסמינים משמעותיים של פוסט טראומה, נסיגה התפתחותית משמעותית, קשיי שינה, קשיי ויסות והתפרצויות זעם, הפרעות אכילה, חרדה וחוסר ביטחון. בנוסף תוארו ההשלכות על התא המשפחתי כולו: תחושות אשמה קשות של הורים. אמו של ש.ג. איבדה את מקום עבודתה לאחר שנעדרה תכופות בעקבות המקרה ואובחנה כסובלת מפוסט טראומה בעצמה. אביו של הפעוט עבר חוויה נפשית קשה עם חשד לסימפטומים פוסט-טראומטיים. אחיותיו הגדולות של הפעוט גם הן החלו לפחד וסובלות מבעיות רגשיות מאז המקרה. האם סיפרה על איומים שחוותה מצד משפחת הנאשמות כתוצאה מחשיפת הפרשה.

6. משפחות הפעוטות היפנו קריאה להחמיר בעונשן של הנאשמות נוכח הנזקים שגרמו כאמור.

7. המאשימה העידה את אמו של הפעוט נפגע העבירה ש.ג. שהעידה כי עובר לכניסתו למעון, בנה היה תינוק בריא וחייכן וכי בעקבות מעשיהן של הנאשמות הוכר כנכה. העידה כי מאז האירועים ש.ג. לא ישן בלי תרופות, סובל משיתוק בעצב העין ואיחור התפתחותי ואובחן כסובל מתסמונת פוסט טראומטית וכי הוכר עם נכות בשיעור 75%. היא שבה על עתירתה להחמיר בעונשן של הנאשמות.

תסקיר שירות המבחן

8. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינה של הנאשמת 1, נוכח התרשמותו כי הנאשמת 1 מביעה אומנם לקיחת אחריות וחרטה, אולם אינה מחוברת רגשית לפגיעה שגרמה לקורבנות ואינה מבינה את גודל הנזק והפגיעה ארוכת הטווח שגרמה לילדים ולמשפחותיהם. בעניינה של הנאשמת 2 שירות המבחן העריך כי קיימת נזקקות טיפולית גבוהה, כאשר טיפול עשוי לספק מענה לצרכיה הרגשיים ולהקטין את הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד. שירות המבחן ביקש שהדיון בעניינה ידחה בשלושה חודשים לאחריהם יוגש תסקיר משלים.

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 03.10.2022, ביקש ב"כ הנאשמות לדחות את הדיון בעניין שתי הנאשמות בעקבות האמור בתסקיר בעניין הנאשמת 2. לאחר ששמעתי את עמדות הצדדים, ובשים לב לתוכן התסקיר, לא ראיתי הצדקה לדחיית הדיון.

9. לאחר סיום דיון הטיעונים לעונש, ומשהוגשה בקשה מיוחדת, הסניגור הגיש מסמכים רפואיים, והעיד את ד"ר פאהום טארק, פסיכיאטר מומחה, שערך חוות דעת פסיכיאטריות פרטיות בעניין הנאשמות. ד"ר פאהום סקר את מצבן הנפשי של הנאשמות, כפי שלמד מפיהן במהלך פגישה אחת שקיים עם כל אחת, ומההיסטוריה הרפואית שהציגו לו. מסקנותיו של ד"ר פאהום הינה מחד כי הנאשמות כשירות לעמוד

לדין, ברם כל אחת מהנאשמות התמודדה עובר לביצוע העבירות עם קשיים נפשיים שונים ולחץ שהיו בהם, לדידו של ד"ר פאהום, כדי להשפיע על מעשיהן, ועתה לאחר המעצר ובעיצומו של ההליך המשפטי, הן מתמודדות עם מצב נפשי קשה וסימנים פוסט טראומטיים.

לאחר שמיעת עדותו של ד"ר פאהום, אפשרתי לצדדים להתייחס בטיעון משלים בכתב לסיכומיהם.

טיעונים לעונש

10. ב"כ המאשימה הדגיש את היקף המעשים והעבירות בהן הורשעו הנאשמות כלפי פעוטות עליהם היו אחראיות במעון שניהלו, בדגש על ריבוי עבירות התעללות, והרשעתן גם בעבירת התעללות נפשית כלפי כלל הפעוטות במעון; את משך הזמן הארוך - שישה חודשים על פניהן נעברו העבירות; את אופיים האלים של המעשים, שאף תועדו בסרטונים, ופורטו בהכרעת הדין. בתקופה הרלוונטית היו בטיפול הנאשמות תשעה פעוטות, כאשר חלקם ספגו את האלימות בגופם, אך כולם ספגו את האלימות בנשמתם. הודגשה גם הפגיעה בתא המשפחתי של הפעוטות, ולהשפעות הפגיעה והשלכותיה ארוכות הטווח, הדורשות משאבים נפשיים וכלכליים נרחבים, כדי לנסות לתקן את הטעון תיקון.

המחוקק קבע שיש להחמיר בעבירות התעללות ואלימות הנעברות כלפי קטינים וחסרי ישע אשר מבוצעות בידי האחראי עליהם. לרבות ע"י הוספת סעיף 382 ד' לחוק העונשין שעניינו הכפלת העונש על עבירת תקיפה סתם שבוצעה כלפי קטין או חסר ישע בידי אחראי, וכן ס' 1368ג שקבע עונש מזערי. התיקון אמנם לא חל בעניינינו, אולם מלמד על כוונת המחוקק להחמיר בענישה. עוד ניתן לראות את מגמת ההחמרה בענישה בפסיקה מהעת האחרונה, כאשר רכיב של מאסר ממושך מושת בעבירות כאלה.

עמדתה של המאשימה היא כי מתחם העונש ההולם לנאשמת 1 הינו משבע ועד עשר שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ותשלום פיצוי משמעותי לנפגעי העבירה; ולנאשמת 2, מתשע ועד שלוש עשרה שנות מאסר בפועל, זאת בשל העובדה שהורשעה בהיקף עבירות רב יותר ורף האלימות שנקטה, במקרים מסוימים היה גבוה יותר, לצד עונשים נלווים כנ"ל. להשקפת המאשימה העונש המתאים לנאשמות מצוי במרכז המתחמים בשל העדר לקיחת אחריות כנה, וכן מטעמי הרתעה, כמו גם הקושי בחשיפת עבירות מסוג זה.

11. ב"כ הנאשמות התמקד בטיעונו במחיר שעל הנאשמות לשלם בגין מעשיהן. הדגיש את שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, את החרטה שהביעו הנאשמות שלדידו חרטה כנה ואמיתית היא, שקיבלה ביטוי בין היתר בהפקדה מראש של סכום כסף לטובת פיצוי נפגעי העבירה. הדגיש את הפגיעה והנזק שצפוי להיגרם למשפחות הנאשמות ממאסרן, ובפרט למשפחתה של הנאשמת 2 שהינה אם לתינוקת פעוטה. ב"כ הנאשמות טען כי בעת שביצעו את העבירות, הנאשמות סבלו כל אחת בנפרד ומסיבותיה כעולה מתסקירי שירות המבחן, המסמכים הרפואיים שהוגשו ועדותו של ד"ר פאהום, מלחץ נפשי שהצטבר עד לאובדן ויסות ושליטה שהתבטא בתקיפת הפעוטות. ב"כ הנאשמות תקף את מסקנת תסקיר שירות המבחן לענין העונש בעניינה של הנאשמת 1, שלא משקף להשקפתו, את סיכויי השיקום שפורטו בתסקיר המעצר שהוכן בעניינה; וכן הביע מורת רוח מכך שבית המשפט סרב לדחות את הדין בעניינה

של הנאשמת 2 בשלושה חודשים כפי שהמליץ התסקיר בעניינה. ב"כ הנאשמות ביקש ללמוד מתסקירי המעצר שהוכנו בעניין. **משכך, מצאתי להבהיר כי לא ניתן להשתמש בתסקיר מעצר בטיעונים לעונש.**

כך קובע סעיף 21א(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, ולאחרונה התייחס לכך בית המשפט העליון בע"פ 159/22 **מדינת ישראל נ' אבו תאיה** פס' 17 (נבו) (02.03.2022): "...אני סבור כי הוראה זו מחייבת את בתי המשפט לשמור כי תסקירי מעצר לא "יזלגו" וישמשו שלא לתכלית לשמה נועדו..."

בעניין הנאשמת 1 הגישה ההגנה חוות דעת פרטיות של ד"ר פרח פרח, פסיכולוג שיקומי מומחה וניורופסיכולוג, ושל ד"ר ג'ורג' סברה פסיכיאטר מומחה. ד"ר פרח פרט כי הנאשמת 1 מגלה נכונות לקחת אחריות מלאה על מעשיה, כתב על הלחצים שעלו מדבריה של הנאשמת 1 שהובילו בסופו של דבר לפגיעה בפעוטות, והמליץ על המשך טיפול פסיכולוגי ומתן אפשרות לשיקום. כמו כן הוגשה חוות דעתו של ד"ר פאהום שאף העיד לפניי, כאמור.

ב"כ הנאשמות התבסס על חוות דעתו של ד"ר פאהום, וטען כי נוכח ממצאיה, במצבן הנפשי של הנאשמות עובר לביצוע העבירות יש כדי להפחית מאשמתן ובהתאם מהענישה הראויה להן. להשקפתו יש לקבוע מתחם עונש הולם שעומד לכל היותר על שניים עשר (12) חודשי מאסר ועד שלושים (30) חודשי מאסר לנאשמת 1; ומתחם שנע בין לכל היותר עשרים וארבעה (24) ועד ארבעים (40) חודשי מאסר לנאשמת 2. עוד הוסיף וטען כי בעונש המתאים לכל נאשמת יש לחרוג מהמתחמים לקולה בשל מצבן הנפשי.

12. הנאשמת 1 בדברה האחרון הביעה צער על מה שקרה. ביקשה סליחה מאלוהים על כך שנגעה בילדים קטנים חפים מפשע. והתנצלה בפני כל אמא של הפעוטות שפורטו בכתב האישום.

13. הנאשמת 2 ביקשה סליחה. אמרה שהיא אחראית על מה שעשתה וביקשה את סליחת המשפחות. לדבריה היום היא יודעת מהי משמעות האימהות.

דין והכרעה:

14. משימה קשה ואחריות גדולה היא טיפול בפעוטות. צוות המעון מבקש מההורים לתת בו אמון ולהפקיד בידיו את היקר מכל, ילדיהם הרכים, לשעות ארוכות מדי יום. כשהקשר חיובי כולם יוצאים נשכרים, המטפלות מקבלות תחושת סיפוק מביצוע עבודתן, גידול דור חדש של פעוטות ועל הדרך מרוויחות את מטה לחמן; הפעוטות חווים קשר משמעותי עם מבוגר נוסף על הוריהם, קשרים עם בני גילם וסביבה בטוחה להתפתח ולהתעצב בה; ולהורים מתאפשר לצאת לעבודה ולראות את ילדם גדל ומתפתח. בטרם שמים ההורים מבטחם במעון הם מנסים לברר, מחפשים המלצות, פוגשים את המטפלת, מבקרים במעון, ומחפשים עוגנים שיסייעו להם לתת אמון במעון ובמטפלות. בנוסף, במקרים רבים המטפלת נתפסת על ידי ההורים כמנוסה בגידול וחינוך ילדים, והם מתייעצים איתה ומתייחסים ברצינות להערותיה.

כשהקשר מתברר כפוגעני ומאופיין באלימות ואגרסיביות כמו במקרה זה, הנפגעים הם בראש ובראשונה הילדים, שחוו פגיעות בגופם ובנפשם, כאשר צלקות והשלכות הפגיעה ילוו אותם שנים רבות קדימה. לצד זאת, גילוי מקרה כזה מערער גם את עולמם של ההורים, מנפץ לרסיסים את האמון שנתנו בנאשמות כאשר הפקידו בידיהן את ילדיהם, ומערער גם את תחושת הביטחון והיכולת לתת אמון בכל אדם. כפי שעולה מהתסקירים, ההורים חווים תחושת אשם על כך שהפקידו יום יום את ילדיהם בידי הנאשמות ובכך, כשלו בהגנה עליהם.

15. הערכים המוגנים שנפגעו הם זכותם של הפעוטות לכבוד, לשלמות הגוף והנפש, וכן פגיעה ביכולת ליתן אמון בגורמי טיפול לגיל הרך ובמסגרות חינוך והפרה של חובות המטפלות האחראיות, לשמור על שלומם, ביטחונם ורווחתם של הקטינים שבאחריותן. הנאשמות ביקשו להביא את הפעוטות להתנהל על פי רצון באמצעים אלימים וכוחניים, ואגב כך, פגעו בגופם ובנשמתם של פעוטות רכים, חסרי ישע, השרו עליהם פחד ותחושת חוסר ביטחון, כל זאת במעשים שנפרסו על פני כחצי שנה, תקופה ארוכה ומשמעותית, במיוחד כשעסקין בפעוטות רכים. הנאשמות פעלו באלימות לקביעת סדר יום בו הילדים יישבו כנציבים בספת הגן ויימנעו מזחילה ותנועה, יאכלו וישנו בעיתוי שהנאשמות חפצו. פעוט שלא התנהג כנדרש, ידע את נחת זרוען של הנאשמות, במשיכה אגרסיבית, בהאכלה בכוח בליווי מכות, בהשכבה אלימה לשינה וזאת באופן חוזר ונשנה עד כדי שיגרה, שיגרה עצובה וקשה לצפייה בסרטונים שהוגשו בפרשת הראיות. הנאשמות מעלו קשות באמון שניתן להן בידי הורי הפעוטות, עת הפקידו אותם בידיהן מדי בוקר. הפגיעה בערכים כאן היא ברף הגבוה זאת בין היתר נוכח ריבוי המקרים, אופיים האלים והמיותר של המעשים, ריבוי נפגעי העבירה, גילם הצעיר של הפעוטות, פערי הכוחות ויחסי התלות בין הפעוטות חסרי הישע לבין המטפלות האחראיות עליהם, ומשך הזמן בו נמשכו המעשים, ברצף ובאופן שגרתי. כבר נפסק כי:

"המערערת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו - לחנך עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה-יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצמם. למרבה הדאבה, נדמה כי המערערת נעדרת כל אותם כישורים, ובמקום להעניק לפעוטות אכסניה חמה ואוהבת, היא הפכה את חייהם של אחדים מהם לסיט מתמשך. בנסיבות אלו אין בעונש שהושת על המערערת חומרה כלשהי, אדרבא, יהא עונש זה לנגד עיניהם של כל מי שמבקש לעסוק בחינוך, ובמיוחד בגיל הרך, כדי שמעשים מסוג זה לא יישנו". ע"פ 5986/08 כחלון נ' מדינת ישראל (נבו 10.11.2008)

16. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נדרשתי לאופיים האלים והאכזרי של המעשים שכללו בין היתר טלטולים, דחיפות, הטחות ומכות - כולל מכות ישירות לראשם של הפעוטות; לעובדה כי הנאשמות פגעו בעשרה פעוטות; לגילם הצעיר של הפעוטות, מתחת לשלוש שנים, חלקם בני פחות משנה; לפערי הכוחות האדירים בין לבין הקרבנות, והניצול לרעה של הכח שהופקד בידיהן והאמון שניתן בהן, בצורה שגרתית ושיטתית כלפי הפעוטות, באכזריות ותוך התעלמות מסבלם; לחלקן היחסי של הנאשמות בביצוע העבירות, כאשר לכל אחת מהן אחריות למעשיה שלה ומידת השפעה ניכרת על האחרת, הן בשל היותן מבוגרות אחראיות אשר עובדות יחד במעון בו ההתעללות הפכה לנורמה, והן בשל יחסי

הקרבה שלהן כאם ובת. חלק מהמעשים בוצעו בצוותא, פעם זו דומיננטית יותר בפגיעה ופעם זו, כאשר לכל אחת גם אישומים שהם מנת חלקה הבלעדית. לשתי הנאשמות חלק ביצירת נורמה של פגיעות והתעללות במעון, ויצירת אוירה של היעדר מוגנות, פחד ואימה, שביססה הרשעה בעבירת ההתעללות הנפשית בכלל ילדי המעון על פני תקופה של שישה חודשים; חלקה של הנאשמת 2 בעבירות גדול יותר, כפי שניתן ללמוד מעצם הרשעתה ביותר עבירות ובחלופות מחמירות יותר; הנאשמת 1 בכירה יותר במעון; לפגיעה בקורבנות העבירה - כעולה מתסקירי נפגעי העבירה, מעשיהן של הנאשמות ניכרים בפעוטות בעיקר בפן הנפשי, כאשר לפגיעה כזו השלכות עתידיות שאת סופן - מי ישורנה; למרבה המזל, אצל פעוט אחד בלבד אותרו פגיעות פיזיות; כמו כן, מלבד הפעוטות שחוו את ההתעללות על בשרם, קיימת פגיעה גם במעגל המשפחות, לרבות פגיעה כלכלית, תחושות אשם קשות כמו גם אובדן אמון; לתדירות הפגיעות הפיזיות שרק התגברה עם הזמן; ולעובדה שהנאשמות לא חדלו מעצמן את הפגיעה, אלא נדרשה פעולה חיצונית ורבת תושייה מצד אמו של ש.ג. שהביאה לחשיפת המקרה.

"..בית משפט זה עמד לא פעם על מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת במעשים שכללו שימוש בכוח אכזרי כלפי פעוטות חסרי ישע (ראו והשוו ע"פ 6238/13 פלוגי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (נבו 8.6.2014); ע"פ 9095/06 פלוגי נ' מדינת ישראל (נבו 24.12.2007); ע"פ 7438/03 פלוגי נ' מדינת ישראל פסקה 4 (נבו 29.3.2004)). מדיניות זו חלה ביתר שאת מקום שבו האחראי על הפעוט הוא שביצע את העבירה (ע"פ 5986/08 כחלון נ' מדינת ישראל פסקה 12 (נבו 10.11.2008)). במקרה דנא תקפה המערכת את הפעוט - ילד רך בשנים - והתעללה בו שוב ושוב. היא הכאיבה לו, הבהילה אותו, חבלה בו ופצעה אותו. היא סיכנה את שלומו בהנפת גופו, הטחתו ברצפה והפעלת לחץ עליו. מדובר, בלשונו של השופט א' א' לוי, ב"התנהגות שבן-אנוש מתקשה לעכלה, שהרי שלובים בה רוע ואכזריות כל[פ]י קטינים חסרי ישע, אשר מעטים דוגמתם" (ע"פ 5248/06 גוריאצקין נ' מדינת ישראל פסקה 5 (נבו 9.11.2006)). טרם ניתן לעמוד על השלכות מעשיה של המערכת על נפש הפעוט, אולם, כפי שצוין בתסקיר נפגעי העבירה, טראומה חוזרת כזו שעבר הפעוט מידי המערכת עלולה לפגוע בהתפתחותו התקינה ולהוביל לתסמינים רגשיים ונפשיים קשים ביותר. נוסף על כך, מעשיה של המערכת מבטאים זלזול עמוק בתפקידה כאחראית על שלום הפעוט. לא זו בלבד שיש בכך כדי להגביר את חומרת מעשיה של המערכת, אלא שיש בכך כדי להגדיל את הנזק שנגרם למשפחת הפעוט. הורי הפעוט הפקידו בידי המערכת את היקר להם מכל - והיא בגדה באמונם. ניתן רק לתאר את הצער ואת החרדה שעוד ילוו אותם בעתיד, ולקוות שישתקמו מהם". ע"פ 4302/18 בוקשטיין נ' מדינת ישראל פס' 8 (נבו 21.01.2019) (ההדגשות אינן במקור - א.פ.)

17. הנאשמות טענו שלחץ נפשי הוא שהביא אותן לביצוע העבירות, כאשר הלחץ נבע בין היתר מקשיי הסתגלות של הפעוטות למעון, אשר הוחרפו בשל מגפת הקורונה, עת נשארו בביתם תקופות ארוכות שאחריהן היה עליהם להסתגל מחדש לשגרת המעון. כל אחת מהן טענה גם לקשיים רפואיים שדרדרו אותה לביצוע המעשים, לעניין זה הובאה עדותו של ד"ר פאהום. ב"כ הנאשמות טען כי מידת שליטתן במעשים נפגעה עד כי מתקיימת כאן קירבה לסייג לאחריות פלילית. לא ראיתי כי יש לקבל זאת כטיעון בעל משקל משמעותי לקביעת מתחם העונש ההולם, נוכח אופי העבודה עם הפעוטות ואופי העבירות. ובעיקר בשים לב לכך שכל אחת מהנאשמות יכלה, מרצונה, לחדול מטיפול בפעוטות כשחשה שאינה במלוא השליטה במעשיה.

18. יידע היטב מי שבוחר לעבוד עם פעוטות ולקחת עליהם אחריות, שהעבודה מלווה בלחץ מגורמים שונים

ומעצם הטיפול בפעוטות בפרט, ומי שחש שאינו עומד בלחץ, חלק מאחריותו כמטפל בפעוטות לפנות לגורמים שיתמכו ויסייעו לו להתמודד עם הלחץ, או שעליו לומר בעת הצורך "**איני יכול עוד**", וזאת בטרם יפגע חלילה בפעוטות, קל וחומר אם קרה מקרה בו איבד שליטה ופגע בפעוט, עליו לחדול ולא לתת למצב להידרדר ולהפוך לנורמה. כך גם מצופה ממי שהיה עד להתנהגות כזאת. פגיעה והרמת יד על פעוטות, מדרון חלקלק היא, עת המעשים של היום הופכים לנורמות של מחר.

שתי הנאשמות פיתחו קהות חושים עד שכלל לא ראו דופי במעשי ההתעללות שעשתה אחת בנוכחות האחרת, ודומה שאיבדו כל חמלה המתחייבת בטיפול בפעוטות רכים.

משלא נמנעו מהטיפול בפעוטות, חרף מצבן המתדרדר, עליהן לשאת במלוא חומרת מעשיהן. הדברים יפים יותר כשעניין לנו בשתי נאשמות שהיו עדות לא אחת להתעללות שעשתה מי מהן בפעוטות. זהו השלב בו היה מצופה כי הנאשמת 1, כאמה של הנאשמת 2, תעצור את המעשים ותפסיק את העסקתה, אך היא לא עשתה כן.

זאת ועוד, מקור קשייה הנפשיים של הנאשמת 2 מצוי שנים אחורה, והדבר לא מנע ממנה לעבוד שנים ארוכות כמטפלת במעון הנדון, בלא שנקפה אצבע לטפל בעצמה ובמצבה. עיקר קשייה, כמפורט בתסקיר, הינם כאלה שארעו אחרי מועד ביצוע העבירות וקשורים גם באימהות.

בעניין הנאשמת 1, האמור בתסקיר שירות המבחן רחוק מלצייר תמונה מעודדת: ניכר כי הנאשמת אינה מבינה רגשית את חומרת מעשיה ואינה מחוברת רגשית ובאופן מעמיק לאחריותה לעבירה.

19. לא מצאתי כי הנסיבות כאן מביאות את עניינן של הנאשמות בקירבה לסייג של העדר אחריות פלילית - גם לא לאחר שמיעת עדות ד"ר פאהום ואכן יש בדבריו משום הסברים להתנהגותן. התרשמותו ארעה זמן אחרי מעצרן וההליך המשפטי - עניינים שאף להם השפעה מאוחרת על המצב הנפשי העדכני של כל אחת מהן. קשה עד מאוד לקבל את קביעתו כי הנאשמות פעלו מתוך "ניתוק", נוכח התמשכות האירועים חודשים רבים. גם לדעת העד, אין בנמצא ניתוק חוזר ונשנה ימים כה רבים. חרף המלצותיו, בעיקר בעניין הנאשמת 2 - זו לא ראתה לקבל כל טיפול נוסף, ולהתרשמותי, הנאשמות מנסות לשוות אור מקל למעשיהן כשהן נאחזות בחוות דעת על אודות מצב נפשי שכלל לא טרחו לטפל בו עובר לחשיפת מעשיהן.

20. עיון בפסיקה מגלה מנעד של עונשים, כאשר ניתן לראות כי בעת האחרונה קיימת מגמת החמרה בענישה שכוללת עונש מאסר ממשי. על הכוונה להחמיר בענישה במקרים של התעללות בקטנים וחסרי ישע בידי אחראי, ניתן ללמוד בנוסף מכוונת המחוקק שקבע עונש מזערי כהוראת שעה בסעיף 1ג368 בחוק העונשין, הגם שתיקון חקיקה זה אינו חל בעניינינו.

ת"פ (מחוזי מרכז) 14327-07-19 **מדינת ישראל נ' מעודה** (נבו 08.07.2021) - הנאשמת הורשעה בשמונה עשרה (18) עבירות של התעללות בקטין בידי אחראי ובשלושים וחמש (35) עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי, בגין מעשיה כלפי עשרה פעוטות בגילאי שלושה חודשים ועד שלוש שנים, בגן בו עבדה ואותו ניהלה. בתקופה של כחודש ימים, הנאשמת תקפה והתעללה בפעוטות יום אחר יום, בין היתר בכך שכיסתה את ראשם בשמיכה וישבה עליהם למניעת תזונה; קשרה באמצעות חוט לזמן ממושך; הניפה קטנים באוויר והטיחה אותם ברצפה; טלטלה תינוקות; הצליפה בפעוטות באמצעות חיתול; סטרה,

צבטה ועוד. בגין מעשיה קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין שמונה (8) שנים ועד שלוש עשרה (13) שנה מאסר ובהתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, בין היתר גילה הצעיר, היעדר עבר פלילי והודאה במעשיה, הנאצות והפרסומים השליליים נגדה בתקשורת לרבות הצתת בית משפחתה, ושיקול של הרתעת רבים, הטיל עליה **תשעה שנות מאסר ומחצה (9.5)** לצד ענישה נלווית ופיצוי כולל בסך ארבע מאות אלף שקל לטובת נפגעי העבירה. הנאשמת ערערה לבית המשפט העליון אך משכה אותו בסופו של דבר.

ת"פ (מחוזי ת"א) 40999-01-21 **מדינת ישראל נ' בנימין** (נבו 26.12.2022) (טרם חלף המועד להגשת ערעור) - הנאשמות, אורטל בנימין ורינת ינקו, הורשעו לאחר ניהול הוכחות בריבוי עבירות של התעללות גופנית ונפשית, תקיפות וחבלות כלפי פעוטות בגילאי חצי שנה ועד שלוש שנים וחצי, שהיו תחת אחריותן בגן הילדים בו עבדו כסייעות. בנימין הורשעה בביצוע תשע (9) עבירות התעללות בקטין בידי אחראי, שש עשרה (16) עבירות תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ובעשרים (20) עבירות של תקיפה סתם. בית המשפט המחוזי גזר את דינה **לשמונה (8) שנות מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך מאה ועשרים אלף שקל (₪ 120,000). ינקו הורשעה בביצוע שלוש (3) עבירות התעללות בקטין בידי אחראי, שלוש (3) עבירות תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ובעשרים ושש (26) עבירות של תקיפה סתם, בשל כך נדונה **לארבע וחצי (4.5) שנות מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך שמונים אלף שקל (₪ 80,000). בגזר הדין ביכר בית המשפט את השיקול הציבורי של הרתעת הרבים ואת עקרון הגמול בענישה על פני נסיבותיהן האישיות של הנאשמות (ר' פס' 77 בגזר הדין). בין הנסיבות האישיות שנמנו שם הנאשמות אימהות לילדים קטינים, כשלנאשמת 1 שלושה ילדים מתחת לגיל 7, הנאשמת 2 מטפלת בהוריה הקשישים, כן נטען ללחץ שהביאה עמה מגפת הקורונה ומכתב מפסיכיאטר שאבחן את הנאשמת 1 כסובלת מהפרעת הסתגלות על רקע ההליך הפלילי. פסק הדין אינו חלוט.

ת"פ (מחוזי ת"א) 31306-11-20 **מדינת ישראל נ' קזקביץ** (נבו 09.03.2022) - הנאשמת, בת 64, נטלה אחריות בהזדמנות הראשונה, כאשר התנהל הליך הוכחות ממוקד ותכליתי ביחס לסוגיות משפטיות. הורשעה בארבע (4) עבירות התעללות בקטין בידי אחראי, וארבע עשרה (14) עבירות תקיפת קטין בידי אחראי, ועבירת שיבוש מהלכי משפט. זאת בגין במעשי אלימות שביצעה כלפי עשרה פעוטות, עליהם הייתה אחראית במעון פרטי, לא מפוקח, אותו ניהלה בביתה ובו טיפלה בפעוטות מגיל ארבעה חודשים ועד לגיל שלוש שנים. נקבע שבמשך שבועיים במספר רב של הזדמנויות תקפה הנאשמת את הקטינים והתעללה בהם, השליטה בגן אווירת טרור, הכתה, דחפה, משכה את הקטינים, הותירה אותם קשורים בכיסאות אוכל לפרקי זמן ארוכים, טלטלה פעוטות, הכתה קטינים באמצעות חיתול בד, אחזה בזרועם של קטינים בכוח בכדי להרימם. כמו כן ניסתה למחוק תיעוד המעשים במצלמות הגן. הנאשמת המציאה חוות דעת פרטית בה עלו חוויות טראומטיות שחוותה לאורך השנים אשר עשויים להוות את הרקע להתנהגותה. בית המשפט גזר עליה **שלוש וחצי (3.5) שנים מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך חמישים אלף שקל לנפגעי העבירה.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 64049-04-21 **מדינת ישראל נ' אוסטרובסקי** (נבו 14.03.2022) - נאשמת בת 71 הודתה והורשעה בריבוי עבירות של התעללות בקטין בידי אחראי וריבוי עבירות של תקיפה סתם, על כך שבמשך כשבועיים הגיבה באגרסיביות לכל הפרעה או סטייה מהכללים לרבות בכך שדחפה ומשכה

בכוח, הכתה, הרימה באויר והטיחה בכוח את הפעוטות שהיו באחריותה. הנאשמת הייתה אחראית על שמונה פעוטות בגילאי שנה וחצי עד שנתיים וחצי. בית המשפט המחוזי גזר את דינה **לשנתיים (2) מאסר בפועל**, תשעה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי של מאה אלף שקל לנפגעי העבירה.

בעניין **בוקשטיין** לעיל - המערערת, בת כ- 25 בעת ביצוע העבירות, הורשעה בעבירות התעללות ותקיפה כלפי פעוט בן פחות משנה בו טיפלה ועליו הייתה אחראית במשך כארבעה חודשים. בתסקיר שירות המבחן בעניינה צוין שחוותה בעבר התנהגות אלימה שהותירה בה משקעים. בית המשפט המחוזי גזר את דינה **לחמישה עשר (15) חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך עשרים אלף שקל. בית המשפט העליון דחה את ערעורה.

21. שני הצדדים טענו לקביעת מתחם עונש אחד בגין כל העבירות, והחלטתי לעשות כאמור, מאחר שכל המעשים נעשו במסגרת עבודתן של הנאשמות במעון, כלפי הפעוטות שבאחריותן והעבירות בעלות מאפיינים דומים. מצאתי לקבוע מתחם אחד לשתי הנאשמות, בהתאם לעקרון אחדות הענישה, תוך שקילה כי הנאשמת 2, הורשעה ביותר עבירות ובחלופות חמורות יותר, ומאידך יש לתת את הדעת לבכירותה של הנאשמת 1, בגיל ובהיותה מנוסה, ותיקה מהנאשמת 2 - בתה. מהנאשמת 1 היה מצופה לעצור את המעשים - ביחוד של בתה, ולא לאטום עיניים ואזניים מהם.

22. לאור המגמה להחמיר בענישה בעבירות הנ"ל כאמור, ובשים לב להיקף מעשי העבירה, הישנותם, משכם ותוצאותיהם, ומנגד, לאור העיקרון שהחמרה בענישה נעשית בהדרגה ועליה להיעשות במידתיות ובהתחשב בנסיבותיו הקונקרטיות של האירוע, ובהתחשב בכך שמרבית גזרי הדין הנ"ל ניתנו לאחר עיתוי ביצוע העבירות כאן, מצאתי שמתחם העונש ההולם **לנאשמות הינו מחמש (5) ועד שבע (7) שנות מאסר** לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

23. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נתתי דעתי להודאתן של הנאשמות בעובדות כתב האישום המתוקן, כאשר ההליך התמקד בפרשנות המשפטית, ולחיסכון בזמן שיפוטי ומשאבי מערכת אכיפת החוק; לעברן הנקי של הנאשמות; להיותן במעצר ממשי עשרים יום ובמעצר בפיקוח אלקטרוני משך כעשרה חודשים; להפיכתה של הנאשמת 2 לאמא מאז האירועים, ולפגיעה הצפויה מהעונש במשפחתה ובבתה הפעוטה בפרט; להבעת החרטה, לבקשת הסליחה מהמשפחות והפקדת סכום של חמישים אלף שקל כפיצוי לנפגעי העבירה מבעוד מועד; לנסיבות חייהן של הנאשמות, ובפרט של הנאשמת 2, כפי שהשתקפו במסמכים שהעבירה ההגנה, בתסקיר שירות המבחן ובעדותו של ד"ר פרהום אשר ייתכן והיו להן השפעה על קורות המעשים והתמשכותם.

עוד נתתי דעתי לעמדת המשפחות של נפגעי העבירה כפי שעלתה בתסקירים ובעדותה של אמו של הקטין נפגע העבירה ש.ג.

24. בגזירת עונשן של הנאשמות מצאתי כי יש צורך להעביר מסר מרתיע למי שלקח או ייקח על עצמו אחריות גדולה של טיפול בקטינים וחסרי ישע, מפגיעה בהם. זאת בהתאם לסעיף 40 בחוק העונשין - הרתעת הרבים. עבירות מסוג זה קשה לגלות, במיוחד כשמדובר בפעוטות חסרי ישע שטרם למדו או מסיבות אחרות מתקשים להביע את שעובר עליהם במילים, שאם בכל זאת יתגלה כי המטפל פגע במי שתחת אחריותו, צפוי המטפל לעונש קשה ומאסר ממושך. אציין כי בעת האחרונה שכיחות העבירות

גדלה באופן מדאיג והדבר מחייב את בתי המשפט להרתם כדי למנוע את הישנות המעשים במקומות ובזמנים אחרים.

25. בנסיבות שפורטו אני גוזר את עונשן של הנאשמות כדלקמן:

הנאשמת 1:

- א. **חמש שנות מאסר בפועל ומחצה (5.5),** בניכוי ימי מעצרה הממשי בתיק זה מיום 11.05.2021 עד יום 30.05.2021. העונש המוטל אינו בתחתית המתחם ממש וזאת בשל בכירותה במעון ושיקולי הרתעת הרבים, בהתאם לסעיף 40 בחוק העונשין, כאמור לעיל.
- ב. לצד עונש זה ובנוסף, שנים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא תרצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורה ממאסר תעבור עבירת התעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 בחוק העונשין או עבירת תקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368 בחוק העונשין.
- ג. וכן שישה (6) חודשי מאסר אותם לא תרצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורה ממאסר תעבור עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 בחוק העונשין.
- ד. קנס בסך חמשת אלפים שקלים (₪ 5,000), שישולם עד יום 01.03.2023 או חודש מאסר נוסף תמורתו.
- ה. על הנאשמות תוטל חובת פיצוי כמפורט להלן.

נאשמת 2:

- א. **חמש וחצי שנות מאסר בפועל ומחצה (5.5),** בניכוי ימי מעצרה הממשי בתיק זה מיום 11.05.2021 עד יום 30.05.2021. העונש המוטל אינו בתחתית המתחם ממש וזאת בשל היקף מעשיה שהוא נרחב יותר מהנאשמת 1, כמו גם נוכח שיקולי הרתעת היחיד והרבים, בהתאם לסעיף 40 בחוק העונשין, כאמור לעיל. לצד זאת שקלתי את היותה הזוטר בגן, כשלנאשמת 1 הייתה חובה מסוימת למנעה מהמשך מעשייה.
- ב. לצד עונש זה ובנוסף, שנים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא תרצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורה ממאסר תעבור עבירת התעללות בקטין או בחסר ישע לפי סעיף 368 בחוק העונשין או עבירת תקיפת קטין או חסר ישע לפי סעיף 368 בחוק העונשין.

ג. וכן שישה (6) חודשי מאסר אותם לא תרצה אלא אם בתוך שלוש (3) שנים מיום שחרורה ממאסר תעבור עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 בחוק העונשין.

ד. קנס בסך חמשת אלפים שקלים (5,000 ₪), שישולם עד יום 01.03.2023 או חודש מאסר נוסף תמורתו.

2. פיצוי לנפגעי העבירה - הנאשמות ישלמו פיצוי לנפגעי העבירה בסך כולל של מאה אלף שקלים (100,000 ₪), אשר ישולם על ידי יחד ולחוד, ויתחלק שווה בשווה בין הורי הפעוטות כמפורט בהכרעת הדין - 10,000 ₪ לכל פעוט. הנאשמות שילמו מחצית מהסכום שהופקד בקופת בית המשפט, וישלמו את חציו השני של הפיצוי, חמישים אלף שקלים (50,000 ₪) עד יום 01.06.2023.

3. בהתאם להוראת סעיף 3א לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 ולתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (פיצוי לקטין שניזוק מעבירה), התשע"ג-2012, המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס פרטי ניזוק עבור כל אחד מהפעוטות נפגעי העבירה בתוך חודש ממועד גזר הדין. אפוסטרופי הפעוטות יקבלו את סכום הפיצוי מהמרכז לגביית קנסות.

ב"כ המאשימה יודיע לזכאים על זכאותם, כאמור.

הנאשמות יתייצבו לריצוי מאסרן בבית סוהר נווה תרצה ביום 12/2/23 עד השעה 09:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותן תעודת זהות או דרכון.

על הנאשמות לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: רכזת מיין מוקדם - 074-7831077, רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078, וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד בני פסקל; ב"כ נפגעי העבירה: עו"ד גב' עביר בכר; ב"כ הנאשמות: עו"ד מטאנס זידאן והנאשמות בעצמן.

זכות ערעור הודעה, כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשפ"ג, 10/01/2023 במעמד הנוכחים.

ארז פורת, שופט